



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 548/2017**  
**09.05.2019. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., ул. ... број ..., чији је заједнички пуномоћник Божидарка Стојаковић, адвокат из ..., против туженог ДОО „ГГ“ ..., чији је пуномоћник Марко Балетић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3286/16 од 24.11.2016. године, на седници одржаној 09.05.2019. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3286/16 од 24.11.2016. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Врбасу П бр. 590/14 од 18.05.2016. године одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да су по основу одржаја стекли право својине на  $\frac{1}{4}$  идеалних делова непокретности ближе описаној изреком првостепене одлуке, као и захтев тужилаца да им тужени накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове поступка у износу од 55.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 3286/16 од 24.11.2016. године потврђена је првостепена пресуда и жалба тужилаца одбијена је као неоснована.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 29.05.2014. године тражено је утврђење права својине на непокретности, а вредност предмета спора која се ревизијом побија је 300.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору ради утврђења права својине, да је побијана вредност предмета спора 300.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија  
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић